

APRMS Landelijke Bijeenkomsten

F	1031769
Diagn.	
Datum:	11 DEC. 1970
Bijl.:	

RAPPORT VAN C

10 december 1970.

A A N : CFO

NR. : 10.748

25.11.1970

BETR. : Bijeenkomst A.P.R.M.S. in Assen.

Van _____ werd op 6.11.'70 het onder volgende vernomen:

Op zaterdag 14 november a.s. zal de Missie Militair (A.P.R.M.S.) een rapat umum houden in "De Kolk" in Assen.

Behalve een telefonische toespraak van TAMAELA uit Amerika alsmede een toespraak middels een geluidsband zullen de volgende punten worden behandeld:

1. Jeugdaangelegenheden
2. Bezoek van Pres. MANUHUTU aan Nederland.

F

1.033128
Dupl. _____
Datum: 24 DEC. 1970
Bijl. _____

RAPPORT VAN C

AAN : CFO

No. : 10834

23-12-1970

BETR. : Vergadering Missie Militair (APRMS) te Assen.

Zaterdag 14 november 1970 werd door de Missie Militair (APRMS) een algemene vergadering gehouden in "De Kolk" in Assen. Hieraan werd deelgenomen door ca. 500 Zuid-Molukkers.

Opgemerkt werden:

~~14-12-70~~

F.

ACD/	1.069420
Dupl.	
Dateer.	17 NOV. 1971
Bijl.:	

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.:	HC BFA	Bijlage(n):	
Afschr.:		BO:	94182

Betreff: Bijeenkomst van Zuid-Molukkers in Utrecht dd. 13 november 1971.

Op 13 november 1971 vond in gebouw Tivoli te Utrecht een bijeenkomst van Zuid-Molukkers plaats.

Aanwezig waren ± 2000 personen, waarvan ± 500 in camouflage-uniformen gekleed waren.

Als spreker trad op de Zuid-Molukse Luitenant Generaal I.J. TAMAELA. In zijn betoog riep hij de aanwezigen op om het geduld en de rust te blijven bewaren bij de pogingen om te komen tot de stichting van een eigen, vrije republiek.

Niet het gebruik van geweld moet worden aangewend om dit doel te bereiken, doch het voeren van besprekingen moet leiden tot het beoogde doel, want, aldus TAMAELA, wij zijn Indonesiërs en wij willen geen geweld tegen Indonesiërs gebruiken.

Voorts riep spreker op tot onderling begrip, waarbij hij doelde op de bestaande naijver tussen de verschillende in Nederland verblijvende organisaties van Zuid-Molukkers. Dat deze naijver inderdaad aanwezig is, viel wel op door de vrij heftige discussies die zich in de zaal afspeelden. Dat niet alle aanwezigen op de hand van TAMAELA waren en diens verblijf in Amerika - waar hij de belangen van de buiten Indonesië verblijvende Zuid-Molukkers zegt te behartigen - goedkeuren werd ook wel duidelijk. Vanuit de zaal werd hem n.l. door een onbekende vrouw via de microfoon op vrij sarcastische toon gevraagd wat hij allemaal van "ons" geld in Amerika doet.

ACD/	1071037
Dupl.	2
Datum:	29 NOV. 1971
Bijl.:	_____

VERBINDING: 19
No: 699-71 Z.M.

Datum: 22-11-71

107 29/11

Betreft: Bijeenkomst Zuid-Molukkers op 13-11-71
in "Tivoli" te Utrecht.

ter att. van:

Verwezen wordt naar rapport Verb.19:No.686-71 ZM, dd.15-11-71.

Bovenbedoelde bijeenkomst werd belegd door de Missie Militair (Tamaela-groep) op aandringen van de "groep van 33"; zij die bij het incident van Wassenaar waren betrokken. In die groep zaten aanhangers van de Missie Militair (Tamaela) en de BP (Manusama). Deze groep wilde, nu Tamaela in Nederland is teruggekeerd, de eenheid in de rijen der Zuid-Molukkers herstellen en een overeenkomst (samenwerking) tussen Tamaela en Manusama bewerkstelligen. Deze opzet is totaal mislukt, met het gevolg dat de z.g. "33 van Wassenaar" zich en bloc van Tamaela hebben afgekeerd; dwz. met hem en met de M.M. hebben gebroken, met uitzondering van

In "Tivoli-Utrecht" waren zeker 1500, of nog meer, Zuid-Molukkers aanwezig. Velen moesten met een staanplaats in de gangen genoegen nemen, doordat de vergaderzaal niet alle belangstellenden kon herbergen. Via luidsprekers konden ook zij die buiten de zaal (maar wel binnen het gebouw) waren het gesprokene volgen. De Zuid-Molukkers waren letterlijk uit alle woonoorden/woonwijken in Nederland komen opzetten om het herstel van de eenheid der Zuid-Molukkers mee te maken. Vanuit deze gezichtshoek bekeken is de bijeenkomst een mislukking geworden: de eenheid werd niet tot stand gebracht.

Overigens had de bijeenkomst wel wat van een slechte operette zulks in verband met het parvenu-achtige optreden van Tamaela en zijn "commando's", met veel machtsvertoon en uniformmisbruik, strenge regie, etc. is echter van mening dat wanneer men door het "operette-gedoe" heen kijkt, het optreden van Tamaela en zijn "commando's" (Angkatan Perang, Angkatan Muda, hoe verder ook aangeduid) in wezen een angst-aanjagende zaak is. Het optreden van deze groep is, naar mening van _____, puur fascistisch. Tamaela is een volksmenner, een parvenu én een dilatator, terwijl zijn "militaire" aanhangers te beschouwen zijn als een SS-groep in opkomst. Zij zijn streng militair georganiseerd met een onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan de leider Tamaela. Diens binnenkomst in "Tivoli" had dan ook veel overeenkomst met het nazistisch machtsvertoon dat de Nederlanders van de jaren 1940/45 zo goed kennen en dat _____ op films heeft gezien. De troepen die de leider ohtvangen en de leider die tussen zijn troepen doorloopt, geflankeerd door lagere leiders; alles in slaafse onderworpenheid aan de uitverkorene Tamaela! In dit verband wijst _____ speciaal op

de zgn.minister van Voorlichting van Tamaela,

Hij acht deze man zeer gevaarlijk door zijn propagandistische kwaliteiten.

Tamaela doet in zeer sterke mate aan "persoonsverheerlijking" HIJ was danook gedurende de gehele vergadering hét middelpunt van de belangstelling en wilde dat ook zijn. Zijn binnenkomst en vertrek werd met "militair" vertoon tot hoogtepunten gemaakt. De "commando's" (ordedienst) traden zeer militant op. Zij handhaafden de orde "voortreffelijk", maar dan wél de "ord van Tamaela"! ,dwz.een ieder die een afwijkend standpunt liet horen, of erger nog, Tamaela aanviel of tegensprak, liep de kans om "in elkaar geslagen" te worden. Dat gebeurde enkele keren letterlijk, o.a. toen een Ambonnees meisje, dat in Amsterdam woont, aan het einde van de vergadering Tamaela op de man af vroeg wát hij voor het volk der Zuid-Molukkers bereikt had". Zij kreeg ten antwoord dat Tamaela dat gedurende de gehele mi dag had meegedeeld en dat zij dus niet geluisterd had. Zij verklaarde wél geluisterd te hebben en ook wel te hebben verstaan wat Tamaela zei, maar geen antwoord te hebben gehoord op wat zij vroeg. Bedoeld meisje is verloofd met _____ en die was ook in de zaal. Hij sprong zijn verloofde, die al bedreigd werd bij en voegde Tamaela toe dat hij, volgens hem, een fascist is. "U verwijt Manusama dat hij met de Nederlanders heult en een kolonialist is, maar zelf bent u een fascist, érgers dan de Port gese leiders en het Zuid-Molukse volk zal met u van de regen in de drup komen"; althans de _____, die Engels sprak, gebruikte woorden van deze strekking. Hij vergeleek TAMAELA met de Portugese en Griekse generaals. Nog vóór dat hij was uitgesproken meer dan tien commando's op hem neer en sloegen hem in elkaar. Toen de veehtenden weer enigszins tot bedaren waren gekomen werd de vergadering beëindigd. Dat werd ook hoog tijd, niet alleen voor wat betreft het tijdstip, maar vooral omdat meerdere tegenstanders van Tamaela, die wél aanwezig maar niet aan het woord gekomen waren, op "kookhitte" kwamen. Nu werden ergere uitbarstingen voorkomen, doch deze zullen, zo meent _____, op een later tijdstip wel weer tot uiting komen. "De teerling is geworpen"....de uitbarsting zal komen. De meer dan 1500 aanwezigen behoorden voor het overgrote deel tot de Tamaela-aanhang, doch er waren ook vrij veel Manusama-volgelingen, die steeds bozer werden over de wijze waarop Tamaela zich over de niet-aanwezige Manusama uitliet. Bovendien waren er vrij veel jeugdige personen aanwezig die duidelijk "RMS-Links" vertegenwoordigden en deze werden steeds luidruchtiger; zij gingen steeds meer de discussie beheersen en waren het beste gedocumenteerd met onweerlegbare argumenten. De meerderheid der aanwezigen waren wat oudere personen (middebaar en ouder) en deze hingen a.h.w. bij Tamaela aan de lippen. Hij, Tamaela, speelde duidelijk op hun sentimenten en emoties - en met succes. Velen hielden van opwinding en heimwee en applaudiseerden entoesiast wanneer dat verwacht werd, maar de jeugd was kritisch en werd steeds méér kritisch, naarmate zij Tamaela langer bezig zag en aanhoorde. Dat het niet tot massaal vechtpartijen kwam was alleen te danken aan de ruime aanwezig

heid van de "commando's" (meer 100 personen) die een hardhandig optreden niet schuwden.

Tamaela sprak als een echte volksmenner. Hij wees bijv. op een lege stoel bij een tafel en zei: "Die stoel was voor Manusama bestemd; hij had een speciale plaats, maar hij is niet gekomen. Hij stelde het dus zó voor dat hij Manusama had uitgenodigd om met hem te praten, maar dat deze weigerde om te komen. Hij merkt op dat hij met zekerheid meent te weten dat Manusama niet werd uitgenodigd, maar dat wist de massa niet. Hij (Tamaela) verweet Manusama heulen met de Nederlandse kolonialisten (des tijds in Ned. Indië) en nu weer, met de Nederlandse regering. Hij somde zijn eigen grote daden op ten gunste van het volk der Zuid-Molukken; zijn eigen huis verkocht, zijn baan opgegeven en zijn auto verkocht, alles om aan geld te komen voor de strijd der Zuid-Molukkers. Hij was naar de USA gegaan om bij de UNO te pleiten voor de RMS, enz. enz. (Hij zei er niet bij dat hij zich o.a. in de USA bedroop van het geld dat de Zuid-Molukkers hem stuurden, waarvan hij goede sier maakte en waarvoor de Zuid-Molukkers vaak persoonlijke leningen moesten sluiten die zij gedeeltelijk nog steeds moeten terugbetalen.!)

Hij ging breedvoerig in op "alle contacten die hij bij de UNO gelegd had" en de sympathie die hij bij vele delegaties bij de UNO had weten te wekken.

Hij riep de aanwezigen op tot steun, nog méér steun, aangezien zij - het volk der Zuid-Molukken - hem de macht moeten geven van een leger van tenminste 4000 personen. Daarmee zal hij kunnen optreden! Hij wil de commando's tot een echt leger maken. Tamaela verklaarde echter wel dat hij dat leger niet wil gebruiken in Nederland tegen de Nederlanders of de Nederlandse regering. Geweld, in Nederland, keurde hij dan ook af omdat zulke de Zuid-Molukkers teveel aan goodwill zal kosten. Zij hebben die goodwill van Nederland en de wereld nodig, tegen Indonesië.

Hij ging echter in zijn demagogie zó ver dat hij zijn gehoor (zijn volgelingen) "bedreigde" door te zeggen dat, wanneer zij hem niet voldoende steun verschaffen, hij genoodzaakt zal zijn om zich terug te trekken. Hij zal dan naar de USA terugkeren en "zich nergens meer mee bemoeien"! Hij zal dan nooit meer naar Nederland terugkeren! (Zijn betoog, voor wat dit betreft, was in de trant van: "Stoute kinderen, wanneer jullie vader niet helpen, gaat hij weg; dan laat hij jullie aan je lot over!".) De ouderen brulden van entoesiasme; de jongeren joelden.

Aan Tamaela werd gevraagd, door de (een) woordvoerder van de "33 van Wassenaar", of hij bereid is om met Manusama te praten als daardoor de eenheid hersteld kan worden. Het antwoord was: Neen! Door dezelfde groep werd hem gevraagd of, als de eenheid tot stand gebracht wordt en het volk kiest Manusama, hij dan bereid is om af te treden. Het antwoord was weer: Neen!

Hij, Tamaela, wil alleen de eenheid van Tamaela. Deze en dergelijke uitspraken maakten dat 32 van de 33 zich van hem afkeerden. Vrij algemeen kon men horen mompelen: Hij is een fascist. Hij is een dictator!.

Aan Tamaela werd ook gevraagd hoeveel van de plm. 130 delega-

-4-

ties bij de UNO hem hun steun hadden toegezegd. Hij kon geen getal noemen, maar verklaarde weer veel sympathie te hebben gevonden bij plm. 60 delegaties. Hij moest toegeven dat hem geen hulp was toegezegd. Uit de zaal werd geroepen dat hij dan nu nog even ver was als Manusama 20 jaar geleden: die mocht toen ook op sympathie rekenen van sommige UNO-leden - niet op hulp. Hem, Tamaela werd voorgehouden dat de Nederlandse regering juist door de UNO gedwongen werd om te handelen zoals zij gehandeld heeft. Toen, in de jaren '50, was het Indonesië dat de steun van de UNO kreeg, en dat is nog zo ! Het verblijf van Tamaela in de USA, zo werd geconcludeerd, heeft dus niets opgeleverd. Tamaela bleef hierop het antwoord schuldig, hetgeen vooral de "33" hem zeer kwalijk namen. De jeugd, vooral studenten uit Groningen, maar ook jeugdigen uit Zwolle, waren zeer scherp tegen Tamaela. Zij verweten hem dat hij het Zuid-Molukse volk misbruikt.

RMS-Links, - als algemene aanduiding van de politieke jeugdigen (er waren meerdere stromingen te onderkennen) eiste van Tamaela een feller, actiever optreden. Op samenwerking met China werd van meerdere kanten aangedrongen. Tamaela wilde daar niet op ingaan. Hij wees zulk optreden af, maar dat maakte juist dat zich a.h.w. tijdens de bijeenkomst een polarisatie ging aftekenen, "links" tegen "rechts". (De Tamaela-groep gaat volgens informant duidelijk de fascistische kant op met Tamaela als onbetwist leider-dictator. De jeugd, aangevoerd door studenten, gaan duidelijk in extreem linkse richting en zullen, politiek gezien, a.h.w. noodgedwongen bij China terechtkomen.) Deze linkse stroming bleek onder de vereteganwoordigers van woonoorden over geheel Nederland aanwezig te zijn, doch Zwolle en Groningen sprongen toch duidelijk uit.

stelt dat de Tamaela-aanhang in Culemborg de laatst tijd is toegenomen, waarschijnlijk door het optreden van

Verder merkt op dat, voor zover hem bekend, de activiteit van de "Angketan Muda" (commando's) nog niet is toegenomen. Hij verwacht wel dat dit zal gebeuren. Resumerende is van mening dat de bijeenkomst van 13-11-71, ondanks de grote opkomst, een "flop" is geworden voor Tamaela, omdat hij daar is komen "bloot te liggen", als volksman en dictator; iemand die geen werkelijke samenwerking wil. Hierdoor zal de jeugd - en dan met name zij die de extreem-linkse kant kiezen - de wind in de zeilen krijgen, waardoor extreem-links (onder welke noemer dan ook) aan invloed zal winnen. Automatisch zal de politieke toestand onder de Zuid-Molukkers zich a.h.w. in twee groepen splitsen; extreem-links en extreem rechts: de "neutralen" zullen, zeker waar het de jongeren betreft, min of meer gedwongen worden om "partij te kiezen".

wil er met de meeste nadruk op wijzen dat, naar zijn mening, veel moeilijkheden voorkomen zouden kunnen worden wanneer Tamaela, bijv. door de Nederlandse overheid of althans van een min of meer officiële zijde, nu aan de kaak wordt gesteld wanneer bijv. bekend zou worden gemaakt dat hij Nederlander is dat hij niet naar de USA mag terugkeren omdat de USA hem niet toelaat en dat hij bij de UNO niets kan doen. Wanneer zijn "volksmennerij" duidelijk wordt aangetoond zal de massa der Zuid-Molukkers, zo meent informant, hem laten vallen, hetgeen automatisch zou betekenen dat de gematigden beter de kans krijgen om zich te laten gelden. Vooral de jeugd, die nu nog bij de "Angketan Muda" is, zal hem dan, voor een groot deel, laten vallen en dat is nodig, aangezien anders beslist weer excessen verwacht. Tamaela zweept ze nu te veel op.

verwacht in de naaste toekomst een grote vergaderactiviteit van de Missie Militair, omdat deze groep, z.i., genocidaal zal zijn om de geleden schade te herstellen en om zich te bezinnen op wraak op de, toenemende, tegenstanders.

Tenslotte verklaarde dat er nu al meerdere plaatselijke groepen zijn die de jeugd proberen op te vangen met speeches, lezingen, etc. zoals die, mede door hem, werd opgericht.

Deze groepen zijn nu, met meer of minder succes gevestigd in: CULEMBORG, LEERDAM, ALPHEN a/d RIJN, BARNEVELD (De Biezen) WAALWIJK en HOOGERKERK, terwijl aan de oprichting daarvan in VAASSEN wordt gewerkt.

Hij hoopt dat deze groepen steun zullen krijgen van de plaatselijke autoriteiten (de Nederlandse) om de extremistische Zuid-Molukkers, zowel van "Links" als van "Rechts" de wind uit de zeilen te nemen.

G e z i e n | :

F	ACDI/	1. obg 007
	Dupl.	<i>d</i>
	Datum:	19 NOV. 1971
F	Bijl.:	

Verbinding: 19

No. 686/71 ZM.

Datum: 15 november 1971.

Betreft: Bijeenkomst van Zuid-Molukkers te Utrecht.

20 juni

T-a.v.

Op zaterdag 13-11-71 vond in het gebouw N.V. Tivoli aan het Lepelenburg te Utrecht een bijeenkomst plaats van Zuid-Molukkers, met als doel voorlichting te geven wat betreft de vrijheidsstrijd van de Republiek der Zuid-Molukken in het buitenland met name in New-York. Deze bijeenkomst was geplanned van 14.00 uur tot 20.00 uur en vond plaats in de grote concert- en vergaderzaal, capaciteit 1200 persone. Reeds ~~ver~~ voor het aanvangstijdstip meldden zich bij de portier van Tivoli tientallen deelnemers, doch zij konden nog niet worden toegelaten, aangezien men pas om 13.00 uur naar binnen mocht. Te omstreeks 13.30 uur arriveerde de zich president van de Zuid-Molukke noemende en in uniform geklede "luitenant-generaal" Izaak Julius TAMAEIA (13-12-14) met zijn gevolg, o. bestaande uit:

Het "hoge" gezelschap werd opgewacht door een detachement van de zgn. Angkatan Perang en Commando's, allen gekleed in gevechtstenuue, één groep met groene baretten en één groep met paarse baretten. Het detachement bestond uit 100 officieren en manschappen. Een deel van dit detachement bestond uit een groep genaamd: Noe Noe Sakoe. Na dat het "hoge" gezelschap langs de erehaag van deze Ordedienst naar de grote vergaderzaal was geloodst, konden de verdere aanwezigen ook naar binnen gaan.

Op het aanvangstijdstip waren ongeveer 1700 Zuid-Molukkers in en om de grote vergaderzaal verzameld. Aangezien slechts 1200 personen in de zaal konden zitten, moesten de overige aanwezigen zich of staande in de zaal of staande in de zijgangen ophouden. Om toch vooral niets van de redevoeringen behoeven te missen, waren overal in de zaal en in de zijgangen **luidsprekers** microfoons opgehangen, zodat alles duidelijk gevolgd kon worden. Buiten het reeds genoemde gezelschap, werden opgemerkt:

Voor de pauze van 16.15 uur spraken en Izaak J. TAMAELA over het door hen verrichte werk in de Verenigde Naties in New-York. Zij gaven een verslag van de vele door hen gedane besprekingen met lidstaten van de Verenigde Naties, waarbij hen de ervaring leerde dat men zich niet wenste te mengen in de interne zaken van een medelid. TAMAELA liet duidelijk blijken ontstemd te zijn over het feit, dat zijn tegenstrever, de andere zich president der Zuid-Molukken noemende "Nederlander", Ir. J.A.MANUSAMA niet op deze bijeenkomst aanwezig was. Men verweet hem een laffe houding, niet dienstig voor de "zaak". Opmerking dzz. Het feit, dat Ir. J.A.MANUSAMA niet aanwezig was is zeer verklaarbaar, aangezien het overgrote deel der aanwezigen aanhanger kon worden genoemd van de zgn. TAMAELA-groep. Slechts een tiental aanwezigen kon men rekene tot de aanhang van Ir. MANUSAMA.

Tijdens de redevoering van ongeveer 1½ uur van TAMAE kwam duidelijk naar voren, dat hij alleen president der Zuid-Molukken kan worden genoemd, gezien zijn vele verdiensten voor zijn "land" en zijn krachtadig streven naar onafhankelijkheid. Hij verweet Ir. MANUSAMA een afwachtende houding. Het gevecht voor een nieuw te stichten republiek moet niet in Nederland doch daarbuiten gevoerd worden. MANUSAMA vecht te veel voor zijn eigen image en zet de belangen voor de Zuid-Molukkers pas op de tweede plaats. Tenslotte riep hij de aanwezigen op zich toch vooral in te tomen in hun acties, aangezien slechts good-will hen kon helpen in hun strijd voor een vrij Zuid-Molukken. Speciaal de jongeren riep hij op te streven naar daadwerkelijke democratische acties, zonder geweldplegingen, daar anders de publieke opinie zich tegen hen zou keren.

Met zijn redevoering oogstte hij zeer veel bijval van de aanwezigen, hij moest herhaalde malen zijn rede onderbreken voor het opklinkende applaus.

Gedurende de pauze van 16.15 uur tot 17.00 uur konden de aanwezigen zich vertreden in de grote foyer, waar kleine maaltijden en frisdranken en licht-alcoholische dranken gebruikt konden worden.

Uit vele gesprekken kon het navolgende worden vernomen. De stekke van het detachement gevechtseenheden voor de invasie op Ambon in Nederland kan worden gesteld op 4000 mensen, verdeeld over paratroepen en commando-troepen, onderscheidelijk te herkennen aan paarse en groene baretten. De training van deze troepen geschiedt op afgelegen plaatsen ergens in Nederland en wordt meestentijds geleid door oud KNIL militairen. Buiten deze semi-militaire training, hebben speciaal de paratroepen nog een afzonderlijke training, namelijk het springen uit rijdende auto's. Deze paratroepen hebben nog getracht zich te kunnen aansluiten bij parachutespringverenigingen, doch bij geen deze verenigingen werden zij toegelaten, vandaar dat hun oefeningen slechts beperkt blijven tot het springen uit rijdende voertuigen.

Na de pauze kwamen diverse sprekers van andere organisaties aan bod voor een wederwoord. Hierbij kwam het vaak tot felle discussies, omdat nogal eens de vorm van samenwerking ter sprake werd gebracht. Tijdens deze discussie is wel gebleken dat de invloed van TAMAELA danig aan het verslappen is, vooral onder de jongeren. De jongeren, zo kwam tot uiting, willen nu eindelijk eens actie, in plaats van ellenlange redevoeringen, praten zo is gebleken helpt niet, er moet daadwerkelijk iets ondernomen worden.

, spreker namens RMS-Links, bracht dit duidelijk onder woorden en eiste dan ook onmiddellijk acties, doch de studentenvertegenwoordiger uit Groningen, , ging nog veel verder. Hij zei dat de kapitalistische wereld, met name hun vertegenwoordigers in de Verenigde Naties, maar speciaal Nederland hun zaak voor een vrij Zuid-Molukken hebben laten vallen, hij gaf hierbij de voorbeelden van Tsjecho-Slowakije en Biafra, men moest daarom, aldus , toenadering zoeken bij Rusland en China.

Door vele jongeren in de zaal en zijgangen werd zijn betoog met donderend handgeklap ondersteund.

Tijdens de discussie kwam het enkele keren tot een handgemeen, doch deze incidenten werden resoluut door de aanwezige ordedienst de kop ingedrukt.

Het ernstigste incident deed zich kort voor afloop van de bijeenkomst voor.

uit Amsterdam vroeg TAMAELA recht op de man af, wat hij nu wel in New-York voor de Zuid-Molukkers had gedaan, waarop TAMAELA antwoordde, dat zij dan niet goed had geluisterd. Dat had zij wel, naar zij zei en wederom vroeg zij, wat hij nu werkelijk had gedaan en voorts dat men niet alleen de Indonesiërs als hun vijanden zag er waren ook anderen.

Opm. dzz. Zij bedoelde kennelijk de blanken.

Hierop stond de "Minister van Buitenlandse Zaken", op en riep haar toe: "Dan zie ik U, als Nederlander, ook als mijn vijand." Onmiddellijk na dit antwoord stond een man, die achterin de zaal naast zat op om ook iets te gaan zeggen, doch voordat hij ook maar iets had gezegd, werd hij gelijk van achteren belaagd en tegen de grond geslagen. Hierop stormden enkele aanwezigen naar de plaats van het incident en begonnen een vechtpartij. Dit was voor de ordedienst aanleiding om massaal in te grijpen om erger te voorkomen, hetgeen gelukte. Dit incident was kennelijk voldoende aanleiding om de vergadering met gebed te besluiten en te 20-15 uur begaf men zich naar buiten, voorafgegaan door TAMAELA en zijn gezelschap, wederom bewaakt door een grote groep van de ordedienst. De meeste aanwezigen zijn toen onmiddellijk per bus of auto vertrokken naar hun woonplaats. Vernomen werd, dat slechts een 200 aanwezigen per trein waren gekomen en met deze reisgelegenheid ook terug zijn gegaan. Op de openbare weg hebben zich in het geheel geen onregelmatigheden voorgedaan.

F

ACDI	1069 881
Dupl.	_____
Date	19 NOV. 1971
Bijl.	_____

RAPPORT VAN C.

AAN : CFO/A.
No. : 14.627 d.d. 19.11.71
Betreft : Bijeenkomst van TAMAELA-groepering.

Op 5 en 8 november 1971 werd via de ID
het volgende vernomen.

Op 13 november 1971 te 14.00 uur zal te Utrecht een bijeenkomst worden gehouden van aanhangers van de Noodregering van TAMAELA, TAMAELA zelf zal hierbij aanwezig zijn. In Zuidmolukse kringen te Alphen aan de Rijn wordt beweerd dat de vrijgelaten "bezitters van Wassenaar" de wens te kennen hebben gegeven dat MANUSAMA ook op genoemde vergadering zal verschijnen. Indien hij dit zou weigeren, zou hij door jongeren onder dwang naar Utrecht worden overgebracht.

1.070472

24 NOV 1971

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: *HE*

Bijlage(n):

Afschr.:

BO: *94424*

Betreft: Bijeenkomst Zuid Molukkers in Nijverdal dd. 20 november 1971.

Op zaterdag 20 november 1971, vond te Nijverdal een bijeenkomst van Zuid-Molukkers plaats, waarbij als spreker o.m. optrad de acting president I.J. TAMAEELA. Aanwezig waren + 300 personen, waarvan een groot gedeelte in camouflage uniform gekleed was.

In zijn betoog deelde TAMAEELA o.m. mede, dat hij de Repoeblik Maluku Selatan bij de VN in Amerika vertegenwoordigde. Hij benadrukte, dat hij daar verbleef om erkenning bij de VN te verkrijgen voor de eisen die in de proclamatie van 25 april 1950 gesteld zijn. Ter verkrijging van de vrijheid van de Republiek was samenwerking met de Nederlanders niet langer mogelijk. Vroeger, aldus spreker, heb ik samen met de Australiërs om Balik Papan gevochten en later met de Nederlanders tegen Sukarno. Ze hebben toen van alles beloofd, maar voor de bevrijding van ons land wordt niets gedaan. Daarom moeten we zelf voor de vrijheid van onze Republiek strijden. Deze strijd kan niet - zoals MANUSAMA dat wil - met wapens worden gevoerd, maar kan slechts door gebruikmaking van andere politieke middelen worden gestreden.

(Opm.rapp.: Gesprekspartner had de indruk, dat geen Zuid Molukkers, die de ideeën van pres. MANUSAMA aanhangen, in de zaal aanwezig waren.)

Voor deze strijd is echter zeer veel geld nodig en ik kom dan ook mede voor het vragen van Uw financiële steun naar Europa. Toen spreker over de financiële zijde van de zaak begon werd het vrij ru moerig in de zaal en van diverse zijden werd gevraagd wat er gebeurd was met al het reeds gestuurde geld, vrijwel niemand had enig bewijs van ontvangst gehad voor het geld dat tot nu toe was overgemaakt.

(opm.rapp.: Gesprekspartner hoorde zo links en rechts, dat jaarlijks honderden guldens waren gestort zonder dat één kwitantie was ontvangen.)

TAMAEELA distancieerde zich echter van deze banale vraagstelling met de dooddoeners dat hij hiervan niets wist en dat hij ook niet wist waar de Minister van Financiën was.

Na de weinig boeiende toespraak van TAMAEELA spraken voorts diverse andere leden van het kabinet, waarbij zich echter weinig nieuwe gezichtspunten voordeden.

Rubricering: 1)

AGDI	1071068
Dupl:	_____
Datum:	30 NOV. 1971

RAPPORT VAN C.

AAN : CFO

No. : 14.739

30.11.71

Betr.: Congres van de "Noodregering" op 13-11-1971.

Van _____ werd op 16-11-1971 het navolgende vernomen.

De "Min. van Defensie van de Noodregering"

heeft met betrekking tot het/te Utrecht gehouden congres verklaard verheugd te zijn dat dit congres, afgezien van enkele kleine schermutselingen in de zaal, een rustig verloop heeft gehad. /op 13-11-1971

Hij schrijft deze kleine schermutselingen o.m. toe aan de minder tactvolle toespraken gehouden door de "Min. van Voorlichting" en de "Min. van BiZa" . Laatstgenoemden

lieten zich nl. in hun toespraak onnodig laatdunkend uit over MANUSAMA hetgeen de aanwezige MANUSAMA-aanhangers niet accepteerden waarop zij om wraak riepen.

Mede door het tactvol ingrijpen van

"onder min. van de strijdkrachten", zijn deze twee "ministers" met rust gelaten.

Na de pauze kwamen enkele radicalen w.o.

_____ en een student uit Amsterdam en Nijmegen aan het woord.

Door hen werden vragen gesteld welke "niet ter zake doende" waren MANUPUTTY was van mening dat TAMAELA niet op deze vragen had moeten ingaan.

_____ gaf voorts als zijn mening te kennen dat dit congres niet aan de gestelde verwachtingen had voldaan. Er zijn slechts weinig woorden aan de eenheid gewijd en men weet nog niet waar men aan toe is.

De "Noodregering" had er beter aan gedaan MANUSAMA officieel uit te nodigen. Dit zou ongetwijfeld een winstpunt zijn geweest voor TAMAELA. MANUSAMA zou toch niet op een dergelijke uitnodiging zijn ingegaan en TAMAELA had dan kunnen verklaren dat hij zich inspant om aan de wensen van de "33 van Wassenaar" tegemoet te komen doch dat MANUSAMA dit eenheidsstreven saboteert.

_____ acht de kans op een vergelijk tussen de twee leiders zeer klein omdat TAMAELA blijft volharden in zijn weigering om met MANUSAMA te spreken.

F	ACDI 1071069
Dept.	_____
Date:	30 NOV. 1971
Obj.:	_____

RAPPORT VAN C

AAN : CFO

No. : 14.736

30.11.71

Betr.: Congres van de "Noodregering"
op 13-11-1971 te Utrecht.

Van _____ werd het
navolgende vernomen.

De leider van de radicale actiegroep RMS-links, juicht het toe dat I.J. TAMAELA verklaard heeft het eenheidsstreven van de Zuid-Molukkers h.t.l. te zullen steunen. Hij is het echter niet eens met het feit dat e.e.a. plaats vindt op het te Utrecht te houden congres op 13-11-1971.

_____ is nl. van mening dat over een dergelijk belangrijk onderwerp niet in het openbaar moet worden gediscussieerd. Voorts vindt hij de wijze waarop MANUSAMA door TAMAELA voor dit congres is benaderd niet elegant. Hij noemt het optreden van TAMAELA dictatoriaal. Evenals _____ hebben

_____ zich m.b.t. deze gelegenheid afkeurend over TAMAELA uitgelaten.

_____ is voornemens op dit congres TAMAELA enkele vragen te stellen.

Hij verwacht dat dit congres niets spectaculairs zal op leveren en een rustig verloop zal hebben.

Een eventuele ontvoering van MANUSAMA op 13-11-1971 acht hij niet waarschijnlijk.

P	ACD/ 1071066
	Dupl. _____
	Datum: 30 NOV. 1971
	Dpl: _____

RAPPORT VAN C.

AAN : CFO

No. : 14.734

30.11.71

Betr.: Congres van de "Noodregering" op 13-11-1971.

Van
navolgende vernomen.

werd op 15-11-1971 het

Een van de sprekers op het dd. 13-11-1971 te Utrecht gehouden congres was de radikaal

Na de "Min. van Voorlichting" te hebben aangehoord werd hij in de gelegenheid gesteld het e.e.a. te zeggen.

Hij begon met zijn waardering uit te spreken voor de inspanning die TAMAELA zich heeft getroost in de strijd voor de bevrijding van de RMS. Hij betreurt echter dat de "ministers" niet uit het zelfde hout zijn gesneden. Hij vindt het merendeel van hen een ministerspost niet waardig.

In dit verband noemde hij de "Min. van voorlichting" die zich gedurende zijn betoog slechts bezig heeft gehouden met de aanwezigen op te hitsen tegen MANUSAMA. Hij had van deze "minister" verwacht voorlichting te horen omtrent het standpunt van de "noodregering" inzake eenheid en geen vuilspuiterij aan het adres van MANUSAMA c.s..

zei het voorts te betreuren dat TAMAELA de deur voor MANUSAMA gesloten heeft. Om tot eenheid te komen is overleg met MANUSAMA noodzakelijk.

Toen TAMAELA zich laatdunkend uitliet over de door MANUSAMA gemaakte vorderingen in de afgelopen 20 jaar en daar tegenover zijn succes stelde t.w. de toezegging van 80 landen te hebben verkregen dat zij achter de RMS staan, zei dat de RMS in dat geval beschouwd kan worden als een onafhankelijke staat en derhalve verdere besprekingen over eenheid e.d. overbodig zijn. TAMAELA gaf hierop te kennen dat het niet de regeringen zijn die achter het RMS streven staan, doch dat de delegaties van deze landen hun sympathie hebben betuigd met dit streven.

De volgende stap van TAMAELA zou dan ook zijn de desbetreffende regeringen hieromtrent te benaderen. Hij verklaarde reeds door drie landen, waarvan hij door omstandigheden de naam niet kan noemen, te zijn uitgenodigd voor een bezoek.

Op de vraag waarom deze landen nog niet zijn bezocht zei TAMAELA dat de slechte financiële positie van de "noodregering" dergelijke bezoeken niet toelaat. Op de toezegging van

de benodigde gelden bij elkaar te zullen brengen zei TAMAELA dat ook dan een bezoek aan deze landen moeilijk zal zijn. Op de vraag wat de moeilijkheden dan wel waren zei TAMAELA, enigszins geïrriteerd, dat de jeugd slechts kritiek heeft en niets doet voor de "goede zaak". verwees

hierop naar zijn schrijven aan Min.Pres. BIESHEUVEL waarop TAMAELA hem verzocht in het vervolg vóór het nemen van actie e.d. contact op te nemen met zijn "regering" omdat hij zich verantwoordelijk acht voor al hetgeen de Zuid-Molukkers ondernemen.

wees dit van de hand en verklaarde als onafhankelijke voor zijn eigen daden verantwoordelijk te zijn. TAMAELA beëindigde het gesprek met door te stellen verrast te zijn over de houding van de jongeren.

heeft gedurende zijn betoog dat circa een half uur heeft geduurd veel bijval gekregen. Twee leden van de "volksvertegenwoordiging" t.w.: en hebben tijdens zijn betoog verzocht geen al te indringende vragen te stellen aan TAMAELA.

die voor het einde van de bijeenkomst de zaal heeft verlaten, is van mening dat dit congres TAMAELA geen goed heeft gedaan.

Op de vele door diverse sprekers gestelde vragen wist hij nl. geen bevredigend antwoord te geven waardoor het vertrouwen in hem is geschokt.

P

ACD/	1.072922
Dupl.	
Datum:	15 DEC. 1971
Bijl.	

RAPPORT VAN C.

Aan : CFO.

No. : 14.817

15.12.1971

Betr.: Verslag vergadering M.M. op 13-11-1971.

Op 15-11-1971 werd
volgende vernomen.

het

De groots opgezette algemene vergadering van de M.M. op 13-11-1971 werd bijgewoond door ca. 1.600 à 1.700 personen, die niet allen tot de aanhang van de M.M. behoorden. Met name onder de jongeren bevond zich een deel van de aanhang van de B.P. Echter alle leiders van laatstgenoemde organisatie schitterden door afwezigheid. Ook "de helden van Wassenaar" bleken niet voltallig aanwezig. Zij die er wél waren zaten bijelkaar in een hoek van de zaal.

Te 14.00 uur werd de vergadering geopend met gemeenschappelijk gebed. Einde vergadering ca. 19.30 uur. Direct na het gebed nam "minister van binnenlandse zaken" het woord. Hij kondigde een belangrijke wijziging aan in de "regering TAMAELA", en gaf vervolgens het woord aan "premier". Deze deelde mede als zodanig te zijn afgetreden. In zijn functie was benoemd de "minister van staat". Als reden voor zijn aftreden gaf op, dat hij te oud was om in deze tijden de zaak van de Zuid-Molukkers goed in de hand te kunnen blijven houden. Hij gaf dan ook graag voorrang aan de jeugd.

was van mening dat de reden voor het aftreden van elders gezocht moest worden. Het was nl. voor de aftredende "premier" een onverteerbare zaak, dat de P.R.S. (Perwakilan Rakjat Samentara = volksvertegenwoordiging) met voorbij gaan van het "kabinet" i een officieel schrijven aan TAMAELA in Amerika had laten weten achter het streven van "WILAYA-I" te staan t.w.: rechtstreeks contact en rechtstreekse financiële steun van het volk aan de "generaal"

Dit nu vond ongepast; er was een kabinet en dus diende alles via dit kabinet te lopen

De "nieuwe premier" gaf te kennen de moeilijke taak van te aanvaarden. Zijn "beleid" zal er in hoofdzaak op gericht zijn de M.M. en de B.P. samen te smelten. De volgende spreekster was "minister van buitenlandse zaken". Zij sprak over de werkzaamheden in Amerika bij de UNO. Reeds 80 van de 130 leden van deze organisatie hebben hun sympathie betuigd met de strijd van de R.M.S. Vraag uit de zaal: "welke leden dan wel? Namen noemen!".

antwoorde dat zij geen namen kon (wilde) noemen, "want ook hieronder ons zijn spionnen aanwezig". De volgende spreker was "luitenant-generaal" TAMABLA zelf. Hij gaf een historisch overzicht van de gebeurtenissen die geleid hadden tot de bestaande breuk tussen M.M. en B.P., een breuk die in feite alleen gebaseerd is op een persoonlijke vete tussen hem - TAMABLA - en de zichzelf tot president van de R.M.S. uitgeroepen hebbende ir. J.A. MANUSAMA. In de loop der jaren waren verschillende Zuid-Molukse "missies" naar Nederland gekomen. De "missie" waartoe de "generaal" zelf behoorde kwam hier eind 1962 aan. Hiertoe behoorden ook (de juist afgetreden "premier"), (minister van defensie) en Ir. J.A. MANUSAMA bevond zich toen reeds in Nederland. Deze liet zich na de terechtstelling van dr. Chr. SOUMOKIL tot president van de R.M.S. uitroepen. Intussen was met de laats "missie" een broer van "de generaal" TAMABLA meegekomen TAMABLA nu had een "volledig mandaat" m.b.t. de R.M.S. bij zich. Hij sprak hier echter niet over en eerst op zijn sterfbed (1969?) gaf hij dit mandaat over aan de huidige "luitenant-generaal". (Noot : Niemand heeft dit "mandaat" ooit gezien). Op grond van vorenstaande eiste "generaal" TAMABLA (toen nog "kolonel") het presidentschap voor zich op. MANUSAMA weigerd (vergadering te Nijmegen op 17-5-1969), waarop beide partije uit elkaar gingen. De aanhang van de B.P. - het volk - is van harte welkom in d gelederen van de M.M. Dit geldt niet voor MANUSAMA, aldus de "generaal". De volgende spreker was de "minister van voorlichting" die er de nadruk op legde dat slechts "zijn departement" bevoegd was tot het geven van voorlichting en/of inlichtingen. Spreker hield verder een zeer langdradig betoog, dat neerkwam op "één president en één volk". stelde dat er slechts één ware president van de R.M.S. was en dat was (Merkwaardig genoeg kwam hierop geen reactie uit de zaal). Toen in de macht van Djakarta kwam werd dr. Chr. SOUMOKIL de eerste "acting president" van de R.M.S. Na de terechtstelling van SOUMOKIL is er - door het mandaat gegeven aan TAMABLA - maar één "acting president" en da is lt. generaal TAMABLA. Na sprak - voorzitter van de P.R.S. (volksvertegenwoordiging), die aanhaakte op de woorden van zijn voorganger en stelde dat van nu af aan slechts lt.gen. TAMABLA erkend zou worden als president van de R.M.S. Hierop werd ge pauzeerd, waarna de rondvraag aan de orde kwam. De sfeer tijdens de rondvraag was verward, rumoerig en bijzonder rommelig. E.e.a. gaf aanleiding tot een "incident" waarover hieronder meer. Overigens tekende hier ook aan dat er geen agenda bleek te zijn opgemaakt. Ook bestond er geen mogelijkheid aantekeningen te maken, daar dit direct zo zijn opgevallen bij de intensief surveillerende commando's v de ordedienst. Er werden geen stencils en/of brochures rondgedeeeld. De volgende door gerelateerde punten van de rondvraag zijn wellicht van belang.

Vraag van een onbekende uit de zaal: "U stelt dat de "rakjat" van de B.P. welkom is bij de M.M., echter niet ir. MANUSAMA. Wilt U wel met ir. MANUSAMA spreken, wanneer wij ervoor zorgen dat hij komt?"

Antwoord TAMAEELA: "Wanneer jullie ervoor zorgen dat hij komt wil ik wel met hem spreken".

Vraag van een onbekende student uit Nijmegen: "Is het zeker dat de zaak van de R.M.S. voor de V.N. komt? Welke zekerheid kunt U geven?"

Antwoord TAMAEELA: "Wanneer het volk van de R.M.S. maar toont eensgezind te zijn, komt onze zaak zeker voor de V.N."

Vervolgens vroeg een jongere Zuid-Molukker het woord. Hij stelde zich voor als "de vertegenwoordiger van R.M.S. radica links (noot: m.i.a.)": "Het is voor de strijd van de R.M.S. absoluut noodzakelijk dat er eerst eenheid komt. Lukt dit niet dan zal "mijn groep" genoodzaakt zijn over te gaan tot het nemen van maatregelen. Wat dit voor maatregelen zijn zult U dan wel horen".

TAMAEELA: "Wat jullie ook van plan zijn te doen, leg het eers voor aan het kabinet. Het kabinet zal beslissen, ja of neen!"

Radicaal: "Ook als het kabinet niet accoord gaat, nemen wij toch onze maatregelen. Van de buitenwacht zal het kabinet da wel horen wat er is gebeurd!"

TAMAEELA: "Dan kunnen wij de verantwoording niet op ons nemen Radicaal: "Wij nemen zelf die verantwoording".

Stem uit de zaal: "En je zegt dat jouw groep eenheid wil?"

De volgende vragensteller was een mej. uit Amsterdam. typeerde haar als "een blanke Amboinese":

"Wat heeft U precies in Amerika gedaan?"

TAMAEELA: "De zaak van de R.M.S. voor de V.N. proberen te brengen".

Mej. : "Geloof U in de V.N.? Toen de toelating van communistisch China ter sprake kwam deden de meeste leden het voorkomen vóór het standpunt van Amerika te zijn. Bij stemmen bleek dat zij Amerika de rug hadden toegekeerd. Dat kan ook gebeuren t.a.v. de zaak van de R.M.S. ondanks de z.g. vele sympathiebetuigingen. Trouwens Amerika is ook niet te vertrouwen, dus wat deed U daar dan in dat land?"

Stem uit de zaal: "Meisje ben jij ooit op school geweest?"

Dit was voor een onbekend gebleven jongeman (sprak van "een blanke Ambonnees") aanleiding het voor mej.]

op te nemen, hetgeen weer tot gevolg had dat een aantal jongere Zuid-Molukkers de "blanke Ambonnees" te lijf wilden gaan. Dit werd door snel en effectief optreden van de bekende (cmdt. bataljon Zuid-M.M.-commando's) voorkomen.

maakte tenslotte nog melding van het volgende. Bij een van de bijeenkomsten tussen radicale Zuid-Molukkers en leden van de "Vrijheidsschool" destijds te Amsterdam, heeft een jonge Zuid-Molukker ontmoet van wie hij de naam helaas niet weet. Deze jongeman was druk in de weer verschillende gebeurtenissen op de film vast te leggen. Dit deed hij ook op de bijeenkomst van de M.M. te Breukelen op 9-10-1971. De zelfde jongeman bleek ook op deze vergadering aanwezig weer druk in de weer te zijn met zijn filmapparaat.

Lt.gen. TAMAEELA, aldus bron, verblijft nog steeds t.h.v. zijn zuster mevr.

F

1102752

F

RAPPORT VAN C

AAN : CFO

NR. : 16.727

31-8-1972

BETR. : Congres op 22.7.72 te Zwolle

Van _____ werd op 3.8.72 omtrent
het op 22.7.72 te Zwolle gehouden congres van de "radicale
actiegroep RMS-links", het navolgende vernomen.

Voor dit congres waren uitgenodigd afgevaardigden van:

- a. de "Volksvertegenwoordiging van de Noodregering" (van TAMAELA)
- b. de "Volksvertegenwoordiging van de regering Manusama"
- c. de PNMS (Partij Nasional Maluku Selatan)
- d. Partij ex KNIL overgang KL
- e. Crams
- f. jongerenorganisatie REMASE (REpubliek MALUKU SELATAN)
- g. jongerenorganisatie "groep Tamaela"
- h. Org. van werkende jongeren, scholieren en studenten
- i. Z.M. Bevrijdingsfront.

De onder a. genoemde "noodregering" heeft niet op de uitnodiging gereageerd. Er was echter wel een afgevaardigde
de onder e, g en i genoemde organisaties verstek laten gaan . Voorts hebben

Het congres dat met een welkomstwoord _____ door
_____ werd geopend, duurde
van 14.00 tot ca. 18.00 uur en had een rustig verloop.
Het door _____ naar voren ge-
brachte standpunt van RMS-links inzake herstel van de eenheid
in de Zuidmolukse samenleving en meer democratische verhoudingen
tussen de volksvertegenwoordiging en het volk (de strijd
is van het volk, het volk moet inspraak hebben en controle

uitoefenen) werd goed ontvangen.

Men was het er unaniem over eens dat de eenheid, koste wat het kost moet worden hersteld. Er werd besloten tot de vorming van één front dat, met financiële steun van de bij dit front aangesloten organisaties, door RMS-links zal worden geleid. Voorts werd overeen gekomen om in oktober of november van dit jaar wederom een congres te houden. Hiertoe zullen alle Zuidmolukse organisaties worden uitgenodigd. Middels pamfletten, die in de woonorden/wijken zullen worden verspreid zal de jeugd worden opgeroepen dit congres bij te wonen.

RMS-links hoopt hiermee het merendeel van de Zuidmolukse jongeren achter hun streven inzake eenheid te krijgen waarna zij hun "eisen" aan de huidige leiders (MANUSAMA - TAMAEELA) zullen voorleggen.

Indien deze blijven volharden in hun weigering te komen tot eenheid zullen zij terzijde worden geschoven.

deelde voorts mede dat _____ zijn misnoegen had geuit over _____ van het Zuidmolukse bevrijdingsfront.

Laatstgenoemde had n.l. toegezegd het congres te zullen bijwonen.

Tot slot deelde _____ mede dat één van de leiders van RMS-links op de middag van het congres door een radioreporter van de VARA is geïnterviewd.

GEMEENTE - POLITIE

HELMOND.

Rapport betreffende bezoek van de Heer Tamaëla aan Helmond.

Bijlagen :

ACD	24b. 423
datum	3 SEP. 1975
SO	
B.	d. _____

R A P P O R T.

Op donderdag 24 juli 1975, omstreeks 21.00 uur, werd mij, rapporteur
, brigadier van gemeentepolitie te Helmond,
medegedeeld, dat er op zaterdag 26 juli 1975 een bijeenkomst
zou plaats vinden te Helmond van Zuid Molukkers waar de Heer Tamaëla
de aanwezigen zou toespreken.

Op vrijdag 25 juli 1975 werd deze mededeling nagetrokken en daarb
bleek dat er inderdaad op zaterdag 26 juli 1975 in het T.O.V. gebouw a
de Azalealaan te Helmond een bijeenkomst zou plaats vinden van Zuid Mo
lukkers. Deze bijeenkomst was georganiseerd door de Tamaëla gezinde
Zuid Molukkers en zou aanvangen om 13.00 uur. Als organisator in Helmo
kan worden aangemerkt

Hij heeft o.a. d
zaal gehoord. De verwachting was dat er ongeveer 100 tot 150 Molukker
de bijeenkomst zouden bijwonen, waaronder de ordedienst en lijfwacht v
de heer Tamaëla.

De Heer Tamaëla zou per auto met zijn gevolg naar Helmond komen.

Vorenstaande werd terstond medegedeeld aan de plv. commissaris va
politie, de H.I. . Om voorbereid te zijn op eventuele ongerege
heden werd ^{en} de nodige voorzorgsmaatregelen genomen.

Omstreeks 12.45 uur die dag (26-7-1975) arriveerde
de Heer TAMAEELA met zijn gevolg in Helmond en begaf zich naar de woni

Hier is Tamaëla ongeveer 3 kwartier geweest, waarop hij zich me
zijn gevolg begaf naar de vergaderzaal, alwaar ^{hij} te omstreeks 13-30 uur
aankwam. Zijn auto, een blauwe ~~open~~, was voorzi
van een presidentiële vlag. Nadat hij de auto had verlaten liep hij do
de erehaag van zijn lijfwacht, die in militair camouflage uniform sto
opgesteld, naar de ingang. Hierbij werden de nodige commando's gegeven
stond de erewacht in de houding en bracht de militaire groet.
Buiten de erewacht was er bij aankomst maar zeer weinig belangstellin

Nadat Tamaëla naar binnen was gegaan ging het grootste gedeelte van de lijfwacht ook naar binnen, maar tijdens zijn verblijf in het gebouw is er permanent een bewaking geweest aan de buitenzijde, van een viert geuniformeerde Molukkers. Zij hebben gedurende het verblijf van Tamaëla in het gebouw, het gebouw in zijn geheel, dus zowel aan de voorzijde aan de achterzijde besurveilleerd.

Tijdens zijn verblijf in de zaal werd Tamaëla voortdurend bewaakt door enkele lijfwachten, die links en rechts van hem geposteed waren.

Tamaëla sprak de aanwezigen, naar schatting ongeveer 50 Molukkers en enkele Nederlanders, in het Maleis toe.

Uit zijn toespraak kon opgemaakt worden dat hij het ontstaan van de situatie op de Molukken uit de doeken deed, waarbij hij o.a. brieven aanhaalde die door o.a. Soumokil geschreven waren en waarin hij zelf (Tamaëla) als leider werd genoemd. Ook zouden daarin de ~~naam~~ van de in Helmond wonende genoemd zijn als een der Molukkers die het heft in handen zou moeten nemen.

Van zijn toespraak is maar weinig verstaan vanwege de Maleise taal. Af en toe werd er een deel van ^{door} een welwillende Keiees vertaald, voor ver als dat mogelijk was. Na zijn toespraak werd een pauze gehouden, waarna de aanwezigen vragen konden stellen. Hiervan werd o.a. gebruik gemaakt door

. Deze kwam met zijn vragen telkens terug op de jaren rond 1950 en hoe het Molukse volk door de Nederlanders in de steek was gelaten. Tamaëla repliceerde steeds hier dat dit nu niet ter zake was. Wij leven nu aldus Tamaëla en nu moeten daden gesteld worden. Wij hebben al veel te lang met ons laten sollen. Dat andere groeperingen zulks doen is hun zaak. Wij willen dat er eindelijk eens iets gaat gebeuren.

Van de verdere discussie is niets verstaan en de Keiees die zo bereidwillig was geweest om zo af en toe iets te vertalen had de zaal inmiddels verlaten. De vertaling die tijdens de bijeenkomst is gegeven kan gevoelig wel betrouwbaar genoemd worden.

Omstreeks 17.00 uur was de bijeenkomst afgelopen en werd de "presidentiele auto" voorzien van de presidentiele standaard weer voorgevoerd waarop Tamaëla instapte, uiteraard lopend door de gebruikelijke militaire erehaag. Tamaëla begaf zich met zijn gevolg weer naar de woning van

In diens woning is Tamaëla gebleven tot omstreeks 18.00 uur. Hij verliet Helmond per auto geëscorteerd door de volgende auto's. Voorop reed de auto voorzien van het kenteken:

PENDJELASAN PENGAWAL PERIBADI ALMARHOEM P.J.M. Mr.Dr.Chr. Soumokil
KEPADA RAJAT R.M.S. DI NEGERI BELANDA.-

Bertalian dengan nama beta J. Leihitu soedah doea kali jaitoe satoe kali dipermaloean oleh Col. APRMS Tahapari.L. didalam rapat dengan rajat di Huizen dan satoe kali ada nama beta tertjatat didalam soerat edaran pemimpin tjabang organisatie Badan Persatoean Komunike Staf Missi Militair Jang dibahagi-behagikan kepada rajat di w/o Vaassen maka disini beta tidak boleh berdiam diri sadja.-

Kini beta tegaskan kepada rajatkoe sekalian toea dan moeda lelaki dan perempuan bahwa; Kami dikirim oleh almarhoem P.J.M. Mr. Dr. Christian, Robert, Steivens Soumokil boekan oentoek jang satoe mae mempermaloean (membikin hina) sama jang lain akan tetapi haroes bekerdja membantge Polotiek RMS didoenja loear teristimewa diperserikatan Bangsa² (Amerika).

Pendjelasan; Kami empat gerombolan Missi Delegatie RMS jang dikirim oleh almarhoem P.J.M. Mr.Dr. R.S. Soumokil dengan tiga perintah jaitoe Missi (Delegatie) jang pertama oleh kerena tidak berhasil (membawa oentoeng apa²) kepada perdjoeangan RMS di Tanah Air, maka dari pada sendirinja Delegatie jang pertama itoe habis kekoesannya sewaktoe tibanja Missi Mil. Delegatie doea dan tiga jang adalah mendjalankan satoe sadja perintah didoenja loear ini.-

Bigitoe poen Missie, 1, 2 dan 3 habis kekoesannya sewaktoe Missie Mil. Delegatie 4 jang dikirim oleh almarhoem P.J.M. Mr.Dr. Chr. R.S. Soumokil, pada tanggal 25 Maart 1962 itoe,-

Missi Militair jang keempat ada terbebagi atas doea djoeroesan jaitoe satoe djoeroesan dikepalai oleh Kapitein Walangitan.M. dibantoe oleh Luit.I Rampen.L. dan Luit.II Tumober oentoek bercontact dengan apa jang dinamakan Permesta kalaoe boleh Permesta mae bantoe RMS dengan sendjata dan mereka inilah jang membawanja oentoek membantoe perdjoeangan devacto di Tanah Air.-

Akan tetapi sajang dibelik sajang semoea nihil atae (kosong) adanja.- Djoeroesan jang satoe dibawa pimpinan Luit.I Tamaela.A. dibantoe oleh Luit.I. Lerriek.I. dan beta, sedang soerat koeasa oentoek Col.Izaak J. Tamaela diserahkan didalam tangan almarhoem Luit. I. Tamaela.A. sesoedah diselidiki baik² panas dan dingin Col.I.J. Tamaela terhadap perdjoeangan RMS baroe serakan mendaat (soerat koeasa) itoe oentoek Col.I.J.Tamaela mendjalakan polotiek RMS.

Tak dapat tidak rajatkoe akan bertanja kong toean Manusama? Beta memberi djawab dari pada sendirinja toean Manusama haroes boeroet perintah almarhoem P.J.M. Mr.Dr. Soumokil atas soerat koeasanya jang terachir itoe.-

Kolonel Levinus Tahapary sekarang bangoen kesana kemari merendahkan kami, itoelah djoega merendahkan deradajat Kepala Negara Almarhoem Mr.Dr. Soumokil, sebab beliau jang mengoetoeskan beta dan kawan² angota² Missi Militair itoe.

Rajatkoe sekalian dari tahoen 1951 sampai 1962 kalage ada bantoean apa² masoek ke Tanah Air maka ba dapat tidak Missi² tidak keloear sampai gerombolan nomor 4.-
Ternjata bahwa selang 14 tahoen Colonel L. Tahapary jang dipertoegasakan oleh Toean Ir.Manusama ke manila tida berhasil apa² sedikit poen laloe oentoek menoeoep mata Rajat dari kebenaran perdjoeangan polotiek RMS jang dengan hangat bata saksi kan sendiri di Amerika (P.B.B.) maka Col. Tahapary sekarang bertindak sedemikian.

pada tanoen 1968 tanggal 25 April di Maliveld Kapt. Tuankotta dengan tanda pangkatnja dari Tanah Air dipakai pada waktoe itoe dioesir oleh Politie sedang pada waktoe itoe apa jang dinamakan pemerintah semoea ada hadir tidak seorang djoepoen jang berani memboeka moeloet pada waktoe itoe.

Beta heran sekarang, Kapt. Tuankotta maoe lagi toeroet Ir. Manusama tersebogat jang tadi nja beliao samasekali tidak perdoeli dengan semoea Missi² jang P.J.M. almarhoem Mr. Dr. Chr. R.S. Soumokil perintahkan keloeur.

Sedang pada dewasa ini beta berdjalan dengan tanda pangkat Luit. Col. dan dimasoekan didalam soerat² chabar Belanda tidak seorang djoepoen berani melarang beta sematjan Kapt. Tuankotta. L. di Maliveld itoe.

Rajat bisa saksikan sendiri jang P.J.M. Kepala Negara Generaal I.J. Tamaela dengan tanda pangkatnja dari bahagian kePolisian sangat menghormati beliaoe.

Kami semowa ditanah perantaoean ini ini haroes membilang teirma kasih kepada almarhoem Mr. Dr. Soumokil dengan mandaatnja jang terachir itoe telah mendapat hasil jang baik oentoek perdjoeangan RMS dimata doenja internasional (P.B.B.) jaitoe Justitie Amerika akoeisach kantor RMS boleh berada di New York.

Memang almarhoem PJM Mr. Dr. Soumokil sesoedah 12 tahoen mandi sengsara beliaoe tidak poetoesa dan tahoen benar² siapa itoe jang berani dan bisa membawa Politiek RMS.

Tidak lain hanja satoe sadja jang soedah bermain dengan maoet perantaraan lima kogel menemboesi toeboehnja ialah P.J.M. Generaal Izaac J. Tamaela.

Saudara² dan Saudara² djangan sangka jang P.J.M. Generaal I.J. Tamaela pakai tanda pangkat itoe kami ditanah perantaoean ini jang kasih oentoek beliaoe pakai ataoe beliaoe pakai toeroet kamaoewan beliaoe pakai ataoe beliaoe pakai toeroet kamaoewan belioe sendiri; akan tetapi dari Tanah Air jang kasih pada beliaoe.

Rajatkoe sekalian kenapa dan apa sebab sampai P.J.M. Generaal I.J. Tamaela, Col. J.J. Manupputty, Kapt. Hatuniassa, Luit. I Lerrick, Luit. I Lumatalale. B. Sgt. La Midu, Makatita Hasan dan beta kami tidak maoe bersatoe dengan Toean² Ir. Manusama, Lokollo, Lebelaoew, Dr. Nikijuluw, Col. Tahapary, Kapt. Walangitan, dan Kapt. Tuankotta.

Beta tegaskan kepada rajatkoe sekalian kami hanja maoe bersatoe dengan rajat; akan tetapi maoe bersatoe dengan Toean² itoe, Tidak.-

Sebab pada tahoen 1963 tanggal 2 December nama² dari toean² itoe soedah tertjatjat oentoek berhenti dengan Polotiek dan perdjoeangan RMS jang di anda tangani oleh almarhoem P.J.M. Mr. Dr. Soumokil sebeloem beliaoe menemoei adjalnja, dan djoega dimasoekan dalam soeratchabar berama Soeara Indonesia.

Soal inilah jang mendjadi document pada pemerintah Indonesia sampai dewasa ini sehingga siapa sadja jang maoe berbitjara soal RMS² dengan pemerintah Indonesia dan memakai sala satoe nama dari toean² terseboet diatas, maka Pemerintah Indonesia hanja pakeoel mendoer mereka dengan soerat itoe.

Sebagai penoetoep pendjelasan beta ini, maka beta panggil anak² dari Ceram, Buru, Ambon, Haruku, Saparua, Nusalaut, Gorong, Dobo, Kei Ketjil, Kei Besar, Tanimbar, Tepa, Kisar, Teon, Nila, Sarua, dan Banda marilah dan bersatoe membabtoe polotiek P.J.M. Generaal I.J. Tamaela selama mata hari nikmat masih lagi ber tjahaja.

Kalaoe mata hari nikmat ini masoek maka djangan saedara² dan saedari² mempersalahkan beta jang koerbankan tenaga, menderita sengsara, mandi hoedjan peloeroe, tahan haroes, tahan lapar, 12 tahoen dalam hoetan rimba oentoek melepaskan kamoew dan anak tjoetjoe kamoew dari sipendjadja.

Selesai

Luit. Col. J. Leihitu
Vaassen, 19 juli 1975.

Sekretaris Negara Pettehapan

ACD

1.306.916

datum 29 DEC. 1976

CO

b.

d.

F

C (CFO) nr.:

76/3408

d.d.

28 DEC. 1976

Aan

: CFO

Betreft

: Bijeenkomst TAMAELA-groepering te Barneveld.

Bijl.:

Op 18.11.1976 werd via ID Barneveld het volgende vernomen:

Op 23.10.1976 werd in het concertgebouw te Barneveld een bijeenkomst van de TAMAELA-groepering gehouden.

Aanwezig waren ca. 500 man, waarvan ± 100 in uniform. De bijeenkomst begon omstr. 10.00 uur en werd om ± 16.30 uur beëindigd.

De zaal werd besproken door

uit Barne-

veld.

Verder wordt bijgevoegd een drietal stencils die tijdens de bijeenkomst werden uitgereikt.

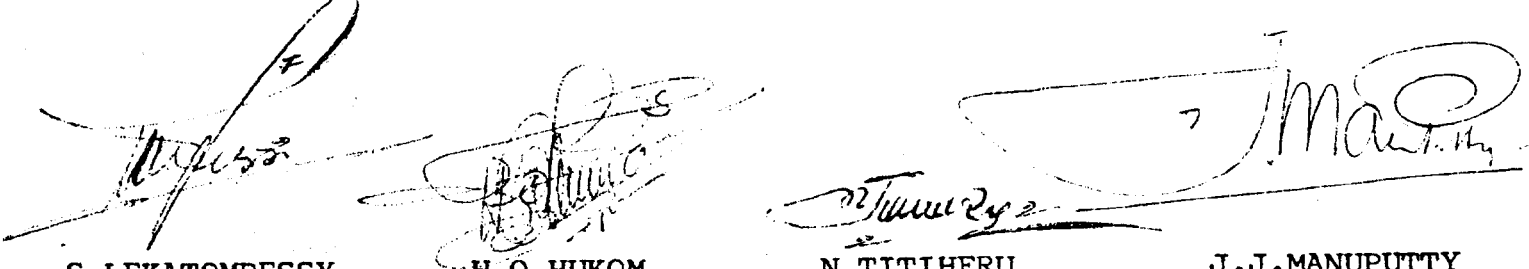
De gehele bijeenkomst had een rustig verloop.

MW

Sesoedah rapat Oemoem di Zeist tertgl. 2 Oct. '76, maka Pemerintah Daroerat RMS berpendapat terpaksa haroes mengeloearkan PENGOEMOEMAN PEMERINTAH ini oentoek melindoengkan Rajatnja DJANGAN BINASA atas bisikan2 rendah sebagai berikoet:

- a. Melihat poen mengingat akan sikap dan pertanjaan2 toean D.Tamaela dan Njonja Bernard/Tamaela jg hanja dengan maksoed terbesar atas djalan "zeer ge-raffineerd",mqoe merendahkan dan mempermaloeakan pekerdjaan KEPALA NEGARA RMS General Izaac.J.Tamaela apalagi teroetama dengan niat KERAT/RENDAH mereka maoe mempermaloeakan pekerdjaan Menteri Loear Negeri kami Nona Pelpina Ch.W.Sahureka (ingat dan djanjan loepa soerat2 edaran D.Tamaela itoe),atas MEMBINGOENGKAN FIKIRAN RAJAT DJELATA apalagi Njonja Bernard terseboet njata2 MEMPERMALOEKAN/MERENDAHKAN deradjat Semoea Anggota2 Pemerintah Daroerat karena ia menganggap dirinja TERLALOE PANDAI POLITIK dan Soal Tata Negara maka Pemerintah Daroerat memoetoeskan sebagai berikoet:
- b. MELARANG segala Rajat RMS dinegeri Belanda jg MENDOEKOENG PERDJOEANGAN RMS toeroet bersamboeng/menganoet boeah fikiran/gerakan kedoea oknom terseboet diatas ini jg ternjata MELAWAN Perintah/BELEID KEPALA NEGARA RMS GENERAL IZAAC.J.TAMAELA atas MENGATJAOEKAN RAJAT DENGAN PERASAAN KEBANGSAANNJA karena kedoea oknom terseboet hanja MEMENTINGKAN KEPENTINGAN DIRI/KEDOEDOEKANJA JG TELAH HILANG ITOE, laloe memakai dengan djalan2 HALOES/LITJIN kata2 kosong doesta soepaja Rajat RMS toeroet mereka laloe BERTJELAKA seperti mereka sekarang. RAJAT RMS HAROES MENGERTI APAKAH KEDOEAKNOM TERSEBOET jg hanja tinggal bekerdja oentoek roemahtanganja, DAPATKAH MEREKA MEMBAWA RAJAT RMS KEPADA KELEPASAN BANGSA? MENGAPA RAJAT RMS MAOE DIPERBODOKKAN oleh kedoea oknom itoe. AWAS...AWAS NANTI KAMOE MENJESAL DAN.. TE LAAT !! Karena dengan BOEKTI NJATA PERDJOEANGAN RMS JG DIKENDALIKAN OLEH KEPALA NEGARA RMS GENERAL IZAAC.J.TAMAELA dan DIBANTOE DENGAN SEGENAP KEKOEATANNJA MENTERI LOEAR NEGERI RMS NONA PELPINA CH.W.SAHUREKA SEKARANG POLITIKNJA SO DAH SEBEGITOE TINGGI DI PERSERIKATAN BANGSA2 dan DIDOENJA "DERDE WERELD"
- c. Ingat akan tegasan KEPALA NEGARA kami itoe pada rapat di Zeist tertgl.2 Oc bahwa HANJA ADA SATOE SADJA KAPITEIN KAPAL JG MENGEMOEDIKAN KAPAL PERDJOEANGAN RMS INI IALAH KEPALA NEGARA GENERAL IZAAC.J.TAMAELA jg telah diakoei sjah didoenja internasional apalagi di BENIN dan doenja "DERDE WERELD" dimana menoeeroet peratoeran2 NEGARA apapapoen,SEMoeA RAJAT HAROES TOEROET da TOENDOEK PADA PERINTAH KEPALA NEGARANJA dan PEMERINTAHNJA dan barang siapa jg TOEROET BISIKAN SIAPAPOEN JG TIDA MEMPOENJAI HAK MENGENDALIKAN PERDJOEANGAN INI apalagi toeroet bisikan D.Tamaela dan nj.Berbard/Tamaela itoe) ia akan dipandang PENGHIANAT TANAH-AIR MELAWAN PERINTAH PEMERINTAH.
- d. Biarlah semoea anggota Pemerintah Daroerat dikatai oleh nj.Bernard bahwa kami BODOK, tetapi kami ADA BOEKTI2 NJATA OENTOEK TANAH-AIR BAHWA KAMI TETAP SETIA DAN TIDA LARI DARI TOEGAS KAMI DAN BERKORBAN FINANCIEEL LOEPAKAN KEPENTINGAN ROEMAHTANGGA KAMI, ASAL SADJA GOENA MELEPASKAN RAJAT SENGSAARA DI TANAH-AIR, dan BOEKAN SEBAGAI NJ.BERNARD JG TIDA MENGGENAPI DJANDJIANNJ TIDA MEMBAJAR PADJAK NEGARA d.1.1. actie2 GOENA PERDJOEANGAN RMS TETAPI da PENTINGKAN KEPERLOEAN ROEMAHTANGGANJA LEBIH DARI PERDJOEANGAN RMS.

Sekianlah tersoesoen hormat Kebangsaan MOERIA.

S.LEKATOMPESY H.O.HUKOM N.TITIHERU J.J.MANUPUTTY

ANGGOTA-ANGGOTA PEMERINTAH DAROERAT R.M.S.

REPUBLIK MALOEKOE SELATAN

Pemerintah Daroerat di Loear Negeri
MENA

N.a.v. de uitlatingen van dhr. Manusama in het Nieuwsblad v/h Noorden d.d. 15-10-'76, willen wij jongeren v.d. Pemerintah Daroerat R.M.S. daaron reageren. Volgens de verklaring van dhr. Manusama, vormde een groep aanhangers van Generaal Tamaela de kern van het verzet tegen de ontruiming van het woonoord voor Zuidmolukkers in Vaassen. Het is voor ons weer eens duidelijk geworden, dat dhr. Manusama opzettelijke bedoelingen heeft, om de eer en goede naam van Kepala Negara Gen. I.J. Tamaela in opspraak te brengen. Zodoende probeert hij de buitenwereld kenbaar te maken, dat Kepala Negara Gen. I.J. Tamaela de verantwoordelijke persoon is achter deze ongerechtigdheden, zoals de recente gebeurtenis in Vaassen. Dhr. Manusama zelf is een persoon die totaal geen verantwoordelijkheidsgevoel heeft t.a.v. zijn mensen, het gaat hem voornamelijk om z'n prestige. Prof. Verkuil heeft eens tegen hem gezegd van "Limpar batoe semboeni bangan", ook hier blijkt weer eens dat deze uitspraak geheel op z'n plaats is. Telkens weer probeert hij op allerlei moeilijke manieren de R.M.S. te benadelen, sterker nog te verloochenen.

Rajat Repoeblik Maloekoe Selatan, in het bijzonder de jongeren sta achter de wil van ons lijdend volk in de Tanah Air, onder leiderschap van Kepala Negara Gen. I.J. Tamaela gesteund door M.L.N. Nona P.Ch.W. Sahureka, en door zijn beleid te volgen, krijgen wij meer sympathie en respect, ook op internationaal niveau.

Luister niet naar propaganda's van personen, die alleen bemust zijn op eigen belangen. Laten wij tezamen een front vormen, op basis van het Socialisme met de ideologie van het Marxisme en het Leninisme, onder leiderschap van Kepala Negara Gen. I.J. Tamaela gesteund door M.L.N. Nona P.Ch.W. Sahureka zullen wij ons doel bereiken namelijk de erkenning van de Republiek der Zuid-Molukken.

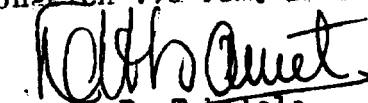
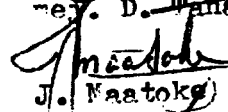

Er is strijd welke voor ons een grote betekenis heeft, want een R.M.S. dat leeft heeft recht op z'n toekomst.

Niemand hoeft te twifelen aan onze wil, om de strijd voort te zetten.

MOERIA

Tetap sedia herkorban oentoek R.M.S.

Nms. Jongeren v/d Pem. Daroerat R.M.S.

D. Panalele

J. Naatoka

E. Matshelumual

TEGENREACTIE.

R.M.S.-JONGEREN PEM. DAROERAT

CONTRA

MANUSAMA

Sloopwerk in woonoord nu voltooid

Tamaela-groep vormde kern van het verzet

Een groep aanhangers van de Zuidmolukse afgescheiden „generaal” Tamaela van zo'n dertig personen vormde gisteren de harde kern van het verzet tegen de ontruiming van het woonoord voor Zuidmolukkers in Vaassen. De Zuidmolukse leider ingenieur Manusama, die zich na de massale actie van de politie, naar het strijdtoneel had begeven, heeft dit gisteren verklaard.

Ir. Manusama, die afstand nam van de Zuidmolukse actie, zei dat er een gerechtelijke uitspraak is op grond waarvan de Molukkers de barakken moesten verlaten. Zij hadden zich daaraan moeten houden.

Hij gaf toe de situatie in het woonoord te hebben onderschat. „Vroeger was Vaassen het hoofdkwartier van de Tamaela-groep. Sinds enkele maanden zijn wij (Badan Persatuan) daar in de meerderheid. Wij meenden dat die meerderheid voldoende was om de zaak in de hand te houden.”

MANUSAMA VERNEDERT HET ZUIDMOLUKSE VOLK

D.M.V. SPOTGOEDKOPE PROPAGANDA!

MANUSAMA - LIMPAR BATOE SEMBOENJI

TANJAN.!!

NIEUWSBLAD 1/4 NOORDEN

VRIJDAG 15 OKTOBER '76.